

خوانشی دیگرگون در راه اصلاح عنوانی از مثنوی و یکی از رباعی‌های مولانا جلال‌الدین

دکتر توفیق ه. سبحانی*

در سال ۱۳۷۳ که اوّلین بار مثنوی را از روی نسخه قوینه آماده می‌کردم، در صفحه ۵۸۰ نسخه برگردان در سطر پنجم عنوان، عیناً رباعی زیر را نقل کردم:

کاری ز درون جان تو می‌باید
بِه زان جویی که آن ز بیرون آید

در ترجمه نثر و شرح مثنوی شریف هم (v. d. 6. s. 673)، رباعی عیناً نظری آنچه نقل کرده‌ام، آمده است (ترجمه جلد ۴، صفحه ۸۳۴). در مثنوی، چاپ روزنه هم که اکنون ششین چاپ آن در دسترس است، در همه چاپ‌ها، دو بیت به همان ترتیب آمده است (چاپ اول، صفحه ۹۴۶ و چاپ ششم، صفحه ۹۹۱). در سال ۱۳۸۱ که کلیات شمس را از روی تصحیح مرحوم فروزانفر آماده می‌کردم، رباعی ۸۲۹ را با اندکی تفاوت در ضبط مصراع دوم، به صورت: «کر قصه شنیدن این گره نگشاید»، نقل کردم.

در چاپ دیوان کبیر از روی نسخه قوینه هم رباعی ۴۴۱ را که به صورت فوق بود، آوردم. اخیراً که همین نسخه را برای چاپ دوم از نظر می‌گذراندم، مترجمه شدم که «کاری ز درون...» هر چند مفید معنی است، اما گریب کاتب نسخه، آن را از طریق سمعان (یا املاء) کتابت کرده است. یعنی بار اوّل املاء کننده «کاریز» خوانده، کاتب «کاری ز»

* عضو هیئت علمی انجمن آثار و مفاخر فرهنگی.

کتابت کرده، پس از آن همه بی تأثیر همان املاء را تکرار کرده‌اند. خواستم بررسی کنم که در چاپ‌های گوناگون ضبط آن بر چه منوال است. به شرح المثلی از انقره مراجعه کردم: «کاری ز...» بود (جلد ۶، بخش ۲، صفحه ۳۲۴). به نسخه‌بی از دفتر ششم مثنوی که به خط سلطان ولد، پسر مولانا کتابت شده و اکنون در سلیمانیه در میان کتاب‌های حضرت خالد است، نیز به صورت «کاری ز...» کتابت شده است. نسخه برگردان این دفتر به زودی عرضه خواهد شد. مثنوی، تصحیح نیکلسون، دفتر ششم (بعد از بیت ۳۵۹۵)، شرح آقای دکتر استعلامی (جلد ۶، صفحه ۱۶۲)، تصحیح آقای دکتر عبدالکریم سروش (جلد ۲، صفحه ۱۰۵)، شرح جامع مثنوی آقای کریم زمانی (جلد ۶، صفحه ۹۳۲ بعد از بیت ۳۵۹۵) همه «کاری ز...» نقل شده است. کلیات شمس، جلد ۸، صفحه ۱۴۰، ریاضی ۸۲۹ و کلیات شمس آقای کاظم برگ نیسی که با تصحیح و اعراب‌گذاری مفرط از روی تصحیح مرحوم فروزانفر است، در صفحه ۱۵۵۶، باز «کاری ز...» است.

به چاپ‌های سنگی نظر انداختم، در چاپ معروف به علامه‌الدوله که به سال ۱۲۹۹ هجری قمری ترتیب پذیرفته، در صفحه ۶۳۷ و در چاپ میرزا محمود تاجر کتابفروش خوانساری که به سال ۱۳۰۷ هجری به چاپ رسیده، در صفحه ۶۳۷ به صورت: «کاریز درون جان تو می‌باید...» آمده است. (این دو چاپ سنگی از همه نظر در همه صفحات با هم بیکسان‌اند. نسخه علامه‌الدوله را محمد باقر الموسوی الامامی الاصفهانی در سال ۱۲۹۸ استنساخ کرده، نسخه خوانساری را ابن محمدعلی محمدحسن الجرفادقانی در ۱۳۰۶ هجری کتابت کرده، آغاز و انجام همه صفحات مطابق هم‌اند. مرحوم جلال الدین همایی حواشی بسیار مفیدی به خط خود بر این نسخه خوانساری افزوده‌اند. من در مقایسه این دو نسخه سنگی هیچ فرقی میان دو چاپ ندیدم). باری در این دو چاپ سنگی: «کاریز...» آمده است. مرحوم همایی در شرح مثنوی خود بر داستان قلعه ذات‌الصور، باز به صورت: «کاری ز...» نقل کرده‌اند، مضافاً هم در پانوشت افزوده‌اند: «این ریاضی با جزئی اختلاف جزو ریاضیات خود مولانا (طبع اسلامبول، ص ۱۳۵) درج شده است....» (تفسیر مثنوی مولوی، صفحه ۳۶).

استاد مرحوم دکتر سید جعفر شهیدی هم عنوان را به شکل «کاری ز...» نقل کرده‌اند و در توضیحات خود هم افزوده‌اند که این ریاضی در دیوان کبیر چنین است: «کاری ز

درون...» در توضیع خود در پانوشت علاوه کرده‌اند: «به نظر می‌رسد در اصل «کاریز»، درون جان تو... باشد.» (شرح معنوی، جلد ۴، صفحه ۵۳۳ و بعد). اما مولانا خود با صراحة این بحث را فیصله داده است. ایيات زیر از مثنوی او به دنبال همان عنوان است:

فاراغت آرد ازین کاریزها	حبذا کاریز اصل چیزها
هرچه زان صد کم شود، کاهد خوشی	تو ز صد یعنی شربت می‌کشی
ز استراق چشمدها گردی غتنی	چون بجوشید از درون چشمۀ سنی
راتبۀ این قرّه درد دل بود	قرۀ العینت ز آب و گل بود
در زمان امن باشد بر فرون	قلعه را چون آب آید از برون
تا که اندر خونشان غرقه کند	چونکه دشمن گردد آن حلقة کند

دو بیت زیر به دنبال ایيات بالا، مؤید دو کلمه «چشمۀ» و «جوی» است که در عنوان و ریاضی مولانا آمده است:

تا نباشد قلعه را ز آنها پناه	آب بیرون را ببرند آن سپاه
به ز صد چیحون شیرین از برون	آن زمان یک چاه شوری از درون

(مثنوی، جلد ۴، ایيات ۳۶۱۶، ۳۶۰۹)

پس هنوان مثنوی و ریاضی مولانا باید به صورت زیر باشد:

کز عاریها ترا دری نگشاید	کاریز، درون جان تو می‌باید
یک چشمۀ آب از درون خانه	به زان جویی که آن ز بیرون آید

اضافه کنم که به نظر من، ضبط مصراع دوم ریاضی در مثنوی ۶۷۷ه (یعنی: کز عاریها ترا دری نگشاید) منطقی‌تر از ضبط نسخه‌های دیوان کیفر است.

کتابشناسی

- مولوی بلخی، مولانا جلال الدین محمد (۱۲۸۹ق): مثنوی، شرح اسماعیل انقوی، مطبوعة عامره، جلد ۴، بخش ۲.
- (بن‌تا): مثنوی معنوی، انتشارات وصال، چاپ معروف به علاء‌الدوله.
- (۱۳۱۹-۱۳۱۹): مثنوی، تهران، چاپ کلالة خاور.
- (۱۲۵۶): مثنوی، تفسیر مثنوی، داستان قلمه ذات‌الصور یا دژهوش ریا از

- جلال الدین همایی، تهران، آگاه.
- (۱۳۶۳): مثنوی معنوی، به تصحیح رینولد نیکلسون، به اهتمام نصرالله پورجودایی، تهران، امیرکبیر.
- (۱۳۷۰): مثنوی، مقدمه و تحلیل محمد استعلامی، تهران، زوار، جلد ۶.
- (۱۳۷۱): مثنوی معنوی، چاپ عکسی از روی نسخه خطی قوینه (موزه مولانا)، تاریخ کتابت ۶۷۷ هجری قمری، مرکز نشر دانشگاهی.
- (۱۳۷۳): مثنوی معنوی، به کوشش توفيق ه. سبحانی، ارشاد اسلامی.
- (۱۳۷۶): مثنوی معنوی، بر اساس نسخه قوینه، پیشگفتار و تصحیح عبدالکریم سروش، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، جلد ۲، چاپ دوم.
- (۱۳۷۸): مثنوی، توضیحات، فهرست و کشف الایات توفيق ه سبحانی، تهران، روزنه (و چاپ بعدی).
- (۱۳۷۸): مثنوی، شرح جامع کریم زمانی، انتشارات اطلاعات، جلد ۶.
- (۱۳۸۰): مثنوی، شرح دفتر ششم دکتر سید جعفر شهیدی، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- (۱۳۸۱): کلیات شمس تبریزی، بر اساس نسخه فروزانفر، به کوشش و توضیحات دکتر توفيق سبحانی، قطره.
- (۱۳۸۱): کلیات شمس تبریزی، بر اساس چاپ شادروان بدیع الزمان فروزانفر، به تصحیح و اعراب‌گذاری همراه با شرح حال مولوی کاظم برگنیسی، شرکت انتشاراتی فکر روز.
- (۱۳۸۴): مثنوی شریف، ترجمه و نثر و شرح عبدالباقي گولپinarلی، ترجمه و توضیح توفيق ه سبحانی، چاپ چهارم.
- (۱۳۸۶): دیوان کبیر یا کلیات شمس تبریزی، نسخه قوینه، توضیحات و فهرست و کشف الایات توفيق ه سبحانی، تهران، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی.
- (۱۳۸۶): مثنوی معنوی، با حواشی و تعلیقات استاد جلال الدین همایی، تهران، دانشگاه تهران - دانشگاه مک گیل.
- (1981): *Mesnevi Tercemesi ve Şerhi*, A. Gölpinarlı, c. 6. Ist., İnkılap ve Aka.